

புறநானூற்றுச் சோழ வேந்தர்களைப் பாடிய புலவர்கள்

Poets who sang Purananutru Chola Vendhars

முனைவர் ரேணுகா. வே, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும்

அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்செங்கோடு - 637 205

Dr V.Renuka, Asistant Professor, Vivekanandha College of Arts and Sciences for
Women (Autonomous), Tiruchengode - 637 205

DOI : 10.5281/zenodo.8109862

Abstract

To Knowthe Social Structure and Cultural Elements of a Country, it is necessary to know about the Poets of thatCountry. Based onthat,Purananutru Poets Knowing about Thirty Five Poets including Twenty Eight Male Poets who have sung Eighteen CholaVendras, Three Female Poets and FourChola Royal Poets who have Sung Poetry themselves as CholaVendraswill Lead to improvement of this Analysis.It is Possible to Learn about the Cultural Elements that Prevailed in the Chola country during the Sangam Period by Examining the Characteristics at these PurananutruPoets Such as Sharp knowledge, Eloquence, High Thinking and Eloquence. In Particular, it is Possible to learn about Moral Virtues such as Character, Resilience, Martial Virtue and the Status of Women. It is Possible toLearn about the Educational Level of these People from the King to the Common Citizen who does not belong to any Race or Community. Also, it is Possible to Know the Life and Historical Information ofthat day. Therefore, this Article examines the Poets who sang Purananutru Chola Vendras.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஒரு நாட்டின் சமூகக் கட்டமைப்பையும், பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் அறிந்து கொள்வதற்கு, அந்நாட்டுப் புலவர்கள் குறித்தும் அறிந்து கொள்வது அவசியமாகும். அதன் அடிப்படையில் புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ள பதினெட்டுச் சோழ வேந்தர்களைப் பாடியுள்ள இருபத்தெட்டு ஆண்பாற் புலவர்கள், மூன்று பெண்பாற் புலவர்கள் மற்றும் சோழ வேந்தர்களாக வீற்றிருந்து தாமே கவி பாடிய நான்கு சோழ அரசுப் புலவர்கள் உள்ளிட்ட முப்பத்தைந்து புலவர்கள் குறித்தும் அறிந்து கொள்வது இவ்வாய்வு செம்மையற வழிவகுக்கும். இப்புறநானூற்றுப் புலவர்களின் கூர்ந்த அறிவு, வருவது உரைக்கும் ஆற்றல், உயரிய சிந்தனை, சான்றாண்மை உள்ளிட்டப் பண்புகளை ஆராய்ந்து, அவர்களது

படைப்பாற்றல் திறனை மதிப்பிடுவதன் வாயிலாக சங்ககாலச் சோழநாட்டில் நிலவிய பண்பாட்டுக் கூறுகள் குறித்து அறிந்து கொள்ள இயலுகின்றது. குறிப்பாக, புறப்பாடல் ஒழுக்கங்களான சான்றோர் இயல்பு, வள்ளல் தன்மை, போர்அறம் மற்றும் மகளிரின்நிலை குறித்து அறிந்து கொள்ள இயலுகின்றது. ஒரு இனத்தையோ, சமூகத்தையோ சார்ந்திடாத அரசன் முதல் எளிய குடிமகன் வரையிலான இப்புலவர்களின் கல்விநிலை குறித்து அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. மேலும், அன்றைய வாழ்வியலையும், வரலாற்றுத்தகவல்களையும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. ஆதலால், புறநானூற்றுச் சோழ வேந்தர்களைப் பாடிய புலவர்கள் குறித்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

Keywords : சங்ககாலம், சோழநாடு, புறநானூறு, புலவர்கள், Sanga Kalam, Chola Nadu, Purananuru, Pulavargal

முன்னுரை

வீர வாழ்வை மையப் பொருளாக எடுத்து, சங்கச் சோழர்களின் புகழை உலகிற்கு உணர்த்திய நூல் புறநானூறு ஆகும். புறநானூற்றுப் பாடல்வரிகள் பழங்காலம் தொட்டே உரையாசிரியர்களால் மேற்கோள் காட்டப்பட்டு வருகின்றன. இந்நூல் தமிழர்களின் இயக்கத் தன்மையாகிய பண்பாட்டினை பறைசாற்றி நிற்கின்றது. காலந்தோறும் பண்பாட்டுக் கூறுகளில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த வண்ணமே இருக்கின்றன. கற்றவற்றால் அறிந்து கொண்ட நடத்தைகளின் தொகுப்பாக பண்பாடு திகழ்வதால், இலக்கியத்தைப் படைத்த புலவர்கள் குறித்தும், அவர்களது படைப்பாற்றல் குறித்தும் ஆராய்வதன் வாயிலாக, காலந்தோறும் மாற்றம் பெறும் அறிவுத்தரவுகள், வாழ்வியல் வழித்தடங்கள், சமூகக்கட்டமைப்புகள் முதலான பண்பாட்டுக் கூறுகளை அறிந்து கொள்ள இயலுகின்றது. அவ்வகையில், புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ள சோழ வேந்தர்களைப் பாடிய புலவர்கள் குறித்து ஆராய்ந்து சோழர் கால பண்பாட்டுக்கூறுகள் குறித்து விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

புலவர் பரணர்

பரணரின் பாடல்கள் வேந்தர்களை மையப்படுத்தி, சமகால வரலாற்றினை உரைக்கும் பண்பினைத் தன்னகத்தேக் கொண்டுத் திகழ்கின்றன. “தமிழகத்தின் முதற் பெரும் வரலாற்று நூல் பேராசிரியர் பரணரே” (கோவிந்தன்.கா, சங்கத்தமிழ் புலவர் வரிசை, ப.29) என்பர் அறிஞர். மக்களின் பொதுப்பிரச்சினைகளின் மீதான தீர்ப்புகளைப் பெறுவதற்காக, மன்னர்களுக்கு அறிவுரை கூறுதல் பரணரின் தனிச்சிறப்பாகும். அவ்வகையில் சோழன் உருவப்பல்தேர் இளஞ்சேட்சென்னியின் பகைநாட்டு மக்களுக்காக வருந்திப் பாடியுள்ள

“தாய்இல் தூவாக் குழவி போல ”

(புறம், பா. 4)

என்னும் பரணரின் புறநானூற்றுப் பாடலானது, பகைவனது நாட்டு மக்களின் துயர் துடைப்பது வெற்றி பெற்ற வேந்தனின் கடமையென அறிவுறுத்துகின்றது. திறமை, காலம், இடம் இவற்றால் உண்டாகும் நிலை, போரைத் தொடங்கும்முறை, இடையூறுகளை நீக்கும் முறை, வெற்றி பெறும் வகை முதலியவற்றை ஆராய்ந்து சிந்தித்த பின்னரே போரைத் தொடங்க வேண்டும். இல்லையேல் மேற்கொள்ளும் போரில் வெற்றி பெற முடியாது என்பது பரணரின் கருத்துப் புலப்பாடாகும்.

புலவர் பெருங்குன்றூர் கிழார்

பெருங்குன்றூர் என்பது மலைப்பகுதிகளைச் சார்ந்த ஊரினது பெயரைக் குறிப்பதாகும். கிழார் என்பது பெரும்பாலும் நிலவுடைமையைச் சுட்டும் சொல் ஆதலால் புலவர் பெருங்குன்றூர் கிழார் வேளாண்குடியைச் சேர்ந்தவர் எனக் கருதலாம். புலவரின்,

“விருந்து கண்டு ஒளிக்கும் திருந்தா வாழ்க்கை” (புறம், பா. 266)

என்னும் வரிகள், சோழன் உருவப்பல்தேர் இளஞ்சேட் சென்னியிடம், விருந்தினர்கள் வந்தால் ஒளிந்து கொள்ளும் தனது வறுமைநிலையைத் துயரத்துடன் எடுத்துரைப்பதாக உள்ளது. புறநானூற்றுச் சமூகத்தில் வறுமையும், புலமையும் இணைந்திருந்தமைக்குப் பெருங்குன்றூர் கிழாரின் பாடல் தக்கதொருச் சான்றாகும்.

புலவர் கருங்குழலாதனார்

சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானின் வெற்றிகளையும், பெருமைகளையும் எடுத்துரைத்தவர் புலவர் கருங்குழலாதனார் ஆவார்.

“களிறு கடைஇய தாள” (புறம், பா. 7)

என்னும் புலவரின் வரியானது, கரியைக் காலால் உதைத்து நடத்திய கால் கொண்டவன் கரிகாலன் என்னும் தகவலைத் தருகின்றது. பொதுவாக, அங்குசத்தால் குத்தி யானையைச் செலுத்துதல் வழக்கமாகும். மாறாகத் தனது கால்களின் அசைவுகளால் களிற்றினைச் செலுத்தியுள்ளான் கரிகாற்சோழன். ஆதலால், களிறுகளிடம் அன்புடன் நெருங்கிப் பழகி, கட்டுப்படுத்தியக் காரணத்தினால் இவ்வேந்தன் ‘கரிகாலன்’ எனப் பெயர் பெற்றுள்ளான் என்பது புலவரின் கூற்றால் அறியலாகின்றது.

புலவர் வெண்ணிக்குயத்தியார்

புறநானூற்றுப் பெண் புலவரான வெண்ணிக்குயத்தியார் குயவர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். வெண்ணி என்னுமிடத்தில் சேரன் பெருஞ்சேரலாதனை வென்ற சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானின் வெற்றிகளைத் தனது பாடல் வழி இப்புலவர் பதிவு செய்துள்ளார். புறநானூற்றின் மூலஉரையில் உ. வே. சாமிநாதையர், ‘திருவாரூர் மாவட்டம்

நீடாமங்கலத்துக்கு மேற்கே உள்ள ஊர் வெண்ணி. இக்காலத்தில் இவ்வூர் கோயிலுண்ணி என வழங்கப்படுகின்றது' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களது கூற்றின் துணைகொண்டு, சங்ககாலப் போர்க்களங்களில் ஒன்றாக வெண்ணிப்பறந்தலை திகழ்ந்ததையும், வெண்ணி என்னும் ஊரை அடுத்து இப்போர்க்களம் அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டதும் அறியப்படுகின்றது. இப்போரில் கரிகாற்சோழன் எய்த அம்பு, சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன் மார்பில் பாய்ந்து முதுகையும் கிழித்துப் புண்ணாக்கியது. புறப்புண் கருதி நாணி வடக்கிருந்து உயிர் நீத்துள்ளான் பெருஞ்சேரலாதன். வெண்ணிக் குயத்தியார் பதிவு செய்துள்ள இத்தகவலின் வாயிலாகப் பண்டைய வேந்தர்களுக்கு இருந்த மற உணர்வினையும், கரிகாலனின் வீரத்தினையும் அறிய முடிகின்றது.

புலவர் ஊன்பொதி பசங்குடையார்

புறநானூற்றுச் சோழ வேந்தர்களில் மூவரைப் பாடிய பெருமைக்குரியவர் ஊன்பொதி பசங்குடையார் ஆவார். சோழன் நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி, சேரமான் பாமுள்ளூர் எறிந்த நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி, சோழன் செருப்பாழி எறிந்த இளஞ்சேட்சென்னி ஆகியோர் அம்முவேந்தர் ஆவர். ஊருக்குப் புறம்பாக அமைந்திருக்கும் போர்க்களத்திற்குச் சென்று, நேரில் கண்ட போர்க்களக் காட்சிகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, மன்னனை வாழ்த்திப் பாடுதல் புறநானூற்றுப் புலவர்களின் வழக்கமாக இருந்துள்ளது. அவ்வகையில் புலவர்களின் வாழ்விடத்தில் இருந்து போர்க்களத்தில் வீற்றிருக்கும் மன்னனைக் காணும் வரையிலானப் பயணத்தில் புலவர்கள் எதிர்கொள்ளும் இடர்ப்பாடுகளை இப்புலவர் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

“பசி தினத்திரங்கிய இரும்பேர் ஒக்கற்கு”

(புறம், பா. 370)

என்னும் பசங்குடையாரின் கூற்றானது, 'பழ மரங்களை நாடி வரும் பறவைகள் போல உன்னைத் தேடி வந்தோம்' எனச் சோழன் செருப்பாழி எறிந்த இளஞ்சேட் சென்னியிடம் புலவர்களின் இயல்பு வாழ்க்கையை எடுத்துரைக்கின்றது. இப்பாடலின் மூலம் சங்ககாலமக்களின் பயண இடர்பாடுகள் குறித்தும், களம் கண்டு, மன்னனை வாழ்த்தி, போர்ப்புகழ் பாடுதல் புலவர் மரபென்பதையும் அறியமுடிகின்றது.

புலவர் உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார்

புலவர் உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார், சோழன் முடித்தலைக் கோப்பெரு நற்கிள்ளியின் பெருமைதனைச் சேரமான் அந்துவஞ்சேரல் இரும்பொறையிடம் கூறும்படியானப் பாடல் ஒன்று புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ளது. இதன்வழி, புலவரை ஆதரித்த மன்னன் அல்லது நண்பன் எனச் சேரமானைக் கொள்ளலாம். பெருஞ்சித்திரனார் என்னும் மற்றொரு புலவர்,

“மோசி பாடிய ஆயும் ஆர்வம் உற்று”

(புறம், பா. 158)

என முடமோசியாரின் கவிப்பெருமையை புறநானூற்றில் பதிவு செய்துள்ளார். சகபுலவரால் ஏற்றிப் பாடப்பட்டுள்ளமை முடமோசியாரின் புலமை அறிவுக்குத் தக்கதொருச் சான்றெனக் கருதலாம்.

புலவர் பாண்டரங்கண்ணனார்

சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியின் புகழைப் பாடிய புறநானூற்றுப் புலவர் பாண்டரங்கண்ணனார் ஆவார். பாண்டரங்கம் என்னும் சொல்லானது சிவபெருமானது ஆடல்களில் ஒன்றாகும். இதனை,

“பாண்டரங்கம் ஆடுங்கால் பணைஎழில் அணை மென்தோள்” (கலி, க.வா, அடி 9)

என்னும் கலித்தொகை வரிகள் உணர்த்துகின்றன. இதன்வழி, இப்புலவர் சைவசமயத்தினர் எனக் கருதலாம். இப்பெயரினை அடிப்படையாகக் கொண்டு சங்கச் சோழர் காலத்தில் சைவசமயம் செல்வாக்கு பெற்றுத் திகழ்ந்துள்ளமை அறியலாகின்றது.

புலவர் ஔவையார்

பெண் புலவரான ஔவையார் சேர, சோழ, பாண்டியராகிய மூவேந்தர்களையும் வாழ்த்தியப் பாடல் ஒன்று புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ளது. சேரமான் மாரி வெண்கோ, சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி, பாண்டியன் கானப்பேரெயில் தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி ஆகிய மூவரும் நண்பர்களாகக் கூடி மகிழ்ந்திருக்கக்கண்டு, வானத்து மீன்கள் போலவும், மழையின் திவலைகள் போலவும் உயர்ந்தோங்கிப் பொலிக என வாழ்த்தியுள்ளார். இதன்வழி, புறநானூற்றுப் பெண் புலவரான ஔவையாரின் நல்லுள்ளம் அறியப்படுகின்றது.

புலவர் உலோச்சனார்

பெயர் என்பது ஒரு இனத்தின், மொழியின், பண்பாட்டின் அடையாளமாகும். அவ்வகையில் பெயரை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமணப்புலவராக அறியப்படுபவர் புலவர் உலோச்சனார் ஆவார். புறநானூற்றுச் சோழவேந்தன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியை இப்புலவர் பாடியுள்ளார்.

“மலைபயந்த மணியும் கடறுபயந்த பொன்னும்”

(புறம், பா. 377)

என்னும் புலவரின் வரிகளால் பெருநற்கிள்ளி புலவர்களுக்குப் பொன், முத்து, உடுக்க உடை, பருகச் சுவைநீர் ஆகியவற்றை வழங்கிய பண்பினன் என அறியலாம்.

புலவர் உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார்

சோழ வேந்தன் நலங்கிள்ளியைப் பாடிய உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனாரின் புறநானூற்றுப் பாடலில் அறிவியல் கருத்துக்கள் நிறைந்துள்ளன.

“செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவும்”

(புறம், பா. 30)

என்னும் வரிகளால் சூரியனின் சுழற்சி, அதன் ஈர்ப்புவிசை, காற்று திரியும் மண்டிலம், காற்று இல்லாமல் இருக்கும் ஆகாயம் ஆகியவற்றை அளந்தறியும் மாந்தர்கள் உண்டு எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் புலவர். பண்டைத் தமிழர்கள் பெற்றிருந்த அறிவியல் அறிவிற்கு இப்பாடல் சான்றாகத் திகழ்கின்றது.

புலவர் கோலூர்கிழார்

புறநானூற்றுச் சோழ வேந்தர்களான நலங்கிள்ளி, நெடுங்கிள்ளி, குளமுற்றத்துத் துஞ்சியக் கிள்ளிவளவன், குராப்பள்ளித் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் ஆகிய நால்வரையும் பாடிய பெருமைக்குரியவர் புலவர் கோலூர்கிழார் ஆவார். இப்புலவர் பகை கொண்டிருந்த சோழன் நலங்கிள்ளிக்கும், சோழன் நெடுங்கிள்ளிக்கும் அறிவுரைகள் கூறி, சகோதரச் சண்டையை விலக்க முயன்றவர். நலங்கிள்ளியின் ஒற்றன் எனத் தவறாக அடையாளம் காணப்பட்ட புலவர் இளந்தத்தனை, நெடுங்கிள்ளிக்கு அறிவுரை வழங்கியதன் மூலம் காப்பாற்றியவர்.

“பிறர்க்குத் தீது அறிந்தன்றோ இன்றே திறப்பட”

(புறம், பா. 47)

என்னும் வரிகளால் வரிசைக்கு வருந்தும் பரிசிலர் வாழ்க்கையினர் மற்றவர்க்குத் தீங்கு செய்பவர்களில்லை, தனக்குக் கிடைத்ததை மற்றவர்களுடன் பங்கிட்டு வாழ்பவர் எனத் தமிழ்ப் புலவர்களின் நல்லுள்ளம் பொருந்திய வாழ்க்கை முறையை எடுத்துரைத்தவர் புலவர் கோலூர்கிழார் ஆவார்.

புலவர் சோழன் நலங்கிள்ளி

மண்ணாளும் வேந்தனாக வீற்றிருந்து கவிபாடியவர் சோழன் நலங்கிள்ளி ஆவார். இம்மன்னன் பாடிய இரு பாடல்கள் புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்பாடல்களின் வழி நலங்கிள்ளியின் உள்ளத்தில் புதைந்திருந்த இரண்டு உறுதிமொழிகள் வெளிப்படுகின்றன. ஒன்று நட்புடன் வந்து வேண்டிக் கொண்டால் தன்னுடைய ஆட்சியைக் கேட்டாலும் கொடுத்துவிடுவேன் என்பது, மற்றொன்று குடிமக்களிடம் வரி கேட்க வேண்டிய நிலையை அடைவது இழுக்கு என்பதாகும்.

புலவர் ஆலத்தூர் கிழார்

ஆலத்தூர் என்னும் ஊரிலிருந்த வேளாளர் குடியைச் சார்ந்த இப்புலவர் புறநானூற்று வேந்தர்களான சோழன் நலங்கிள்ளி, சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் ஆகிய இருவரையும் பாடியுள்ளார். இப்புலவரது,

“செய்தி கொன்றோர்க்கு உய்தி இல்லென ” (புறம், பா. 34)

என்னும் வரிகள் நன்றி மறந்தவர்களுக்கு உலகமே தலைகீழாக ஆனாலும் உய்வு இல்லை என்ற அறநெறியைப் போதிக்கிறது. இக்கருத்தினைத் திருக்குறளும்,

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை ” (குறள். 110)

என எடுத்துரைத்திருப்பது ஆலத்தூர் கிழாரின் புலமையின் பால் திருவள்ளுவர் கொண்டிருந்த ஈர்ப்பினை உணர்த்துகின்றது.

புலவர் வெள்ளைக்குடி நாகனார்

நாடாளும் வேந்தனின் பொருபடையானது அவனது நாட்டு மக்களின் உழுபடையாகிய ஊன்றுகோலில்தான் நிற்கிறது. ஆதலால் உழுதொழில் செய்பவர்களின் பாரத்தைத் தாங்கிக் கொள்வது நாடாளும் வேந்தனின் கடமை என்பதை,

“மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றி” (புறம், பா. 35)

என்னும் புறநானூற்றுப் பாடல் வழி விளக்கியுள்ளார் வெள்ளைக்குடி நாகனார். உழவர்களின் துன்பத்தைப் போக்கிக் குடிமக்களைக் காப்பது வேந்தனின் கடமை எனச் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனுக்கு எடுத்துரைத்துள்ள புலவரின் கூற்றானது எக்காலத்திற்கும் பொருந்துவதாகும்.

புலவர் மாறோக்கத்து நப்பசலையார்

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைப் பாடியவர் புலவர் மாறோக்கத்து நப்பசலையார் ஆவார். இப்புலவரின் பெயரில் இடம் பெற்றுள்ள மாறோக்கம் என்னும் சொல்லானது ஊரினது பெயரைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். இக்கருத்தினைச் சங்ககாலத்தைச் சார்ந்த மற்றொருப் புலவரான மாறோக்கத்துக் காமக்கணி நப்பாலத்தனார் (அகநானூறு, பா. 377) என்னும் புலவரின் பெயரைக் கொண்டு உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

புலவர் ஆவூர் மூலங்கிழார்

‘பகைநாட்டுப் பரிசிலர்களும் தேடி வரும் புகழினன்’ எனச் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைப் போற்றியுள்ளார் ஆவூர் மூலங்கிழார்.

“ஒரு பிடி படியும் சீறிடம்”

(புறம், பா. 40)

என்னும் புலவரின் வரிகளால், ஒரு யானை படியும் இடத்தில் ஏழு யானைகளுக்கான உணவு விளைந்த செழிப்பான நாடு சோழநாடு என்பதனை அறியலாம்.

புலவர் இடைக்காடனார்

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனின் வெற்றிகளைப் பாடியுள்ள புறநானூற்றுப் புலவர் இடைக்காடனார் ஆவார். இவர் இடைக்காடு என்னுமிடத்தைச் சேர்ந்ததால் இப்பெயரினைப் பெற்றிருப்பார் அல்லது இப்புலவர் பாடியுள்ள பாடல்களில் முல்லைத்திணைப் பாடல்கள் மிகுந்துள்ளதால் ஆயர் எனப்படும் இடையர்குலத்தில் பிறந்து இடைக்காடனார் என்னும் பெயரினை பெற்றிருப்பார் எனக் கருதலாம்.

புலவர் ஆடுதுறை மாசாத்தனார்

ஆடுதுறை மாசாத்தனார், சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைப் பாடியுள்ளார். சாத்தன் என்னும் சொல் வணிகரைக்குறிக்கும். மாசாத்தன் எனப்பட்டதால் இப்புலவர் பெருவணிகராக இருந்திருக்கலாம். ஆடுதுறை என்னும் இப்புலவர் வாழ்ந்த ஊர் தற்காலத்தில் திருவாடுதுறை என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

புலவர் ஐயூர் முடவனார்

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் இறந்தவுடன் அவனது உடலைப் புதைப்பதற்காக அகன்ற தாழி செய்யும் படி குயவனிடம் வேண்டும் பாடல் ஒன்றினை ஐயூர் முடவனார் பாடியுள்ளார்.

“கலம் செய் கோவே கலம்செய் கோவே”

(புறம், பா. 228)

இப்பாடலின் வழி, சோழ வேந்தர்களைப் புதைப்பதற்கு மண்ணால் ஆகிய தாழியைப் பயன்படுத்தியுள்ள தகவல் உறுதிப்படுத்தப் படுகின்றது. மேலும், இப்பாடலின் வாயிலாக மண்கலம் செய்யும் குயவர்கள் அரசனுக்கு நிகராக ‘கோ’என்னும் சொல்லால் அழைக்கப்பட்டு சமூகத்தில் உயர்ந்த நிலையில் மதிக்கப்பட்டிருந்தனர் என்னும் தகவலும் அறியக் கிடைக்கின்றது.

புலவர் நல்லிறையனார்

புறநானூற்றுப் புலவர் நல்லிறையனார், சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனிடம் தனது வறுமை நிலையை எடுத்துரைத்து உணவும், ஆடையும் வேண்டிப் பாடியுள்ளார்.

“கோடை ஆயினும் கோடா ஒழுக்கத்து”

(புறம், பா. 393)

என்னும் புலவர் கூற்றின் வாயிலாகச் சங்க காலத்தில், காவிரி ஆறானது கோடையிலும் நீர்வளம் குறையாமல் திகழ்ந்துள்ளதென்பது அறியலாகின்றது. ஆதலால், காவிரி பாயும் சோழ நாட்டினை ஆண்ட மன்னர்களைத் தேடி பரிசிலர்கள் வந்த வண்ணமே இருந்துள்ளனர் என்பதும் இப்பாடலின் வழி உணரப்படுகின்றது.

புலவர் எருக்காட்டுர் தாயங்கண்ணனார்

எருக்காட்டுர் என்னும் ஊரினரான தாயங்கண்ணனார் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைப் பாடியுள்ளார்.

“தீயொடு விளங்கும் நாடன் வாய்வான்”

(புறம், பா. 397)

என்னும் புலவரின் வரிகள் கிள்ளிவளவனின் ஊரில் வயலில் தாமரை பூக்கும் போது அதைப் போல முற்றத்தில் அந்தணர் தீ வளர்த்து வழிபட்ட நிகழ்வினைக் காட்டுகின்றது. தாயங்கண்ணனாரின் கூற்றின்வழி, ஐம்பெரும் பூதங்களில் ஒன்றான நெருப்பினை வளர்த்து அந்தணர் வழிபடுவதன் வாயிலாக நாடாளும் மன்னனுக்கு மேன்மை உண்டாகும் என்ற நம்பிக்கை முற்காலச் சோழநாட்டில் நிலவியுள்ளது அறியலாகின்றது.

புலவர் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்

புறநானூற்றுப் புலவர்கள் பதின்மரால் போற்றப்பட்ட வேந்தன் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் ஆவான். இம்மன்னன் பாடிய ஒரு பாடல் புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ளது. அப்பாடலில் சிறுகுடியில் வாழ்ந்த வள்ளல் பண்ணன் என்பானைத் தனது வாழ்நாளையும் சேர்த்து எடுத்துக்கொண்டு வாழவேண்டும் எனக் கிள்ளிவளவன் வாழ்த்தியுள்ளான்.

“பசிப்பிணி மருத்துவன் இல்லம்”

(புறம், பா. 173)

எனப் ‘பசி நோயைத் தீர்க்கும் மருத்துவன்’ எனப் பண்ணானது கொடைத்தன்மையைப் புகழ்ந்துள்ளான் வேந்தன் கிள்ளிவளவன்.

“பசிப்பிணி என்னும் பாவியது தீர்த்தோர்” (மணி.மே, பாத்திரம் பெற்ற காதை, அடி 81)

என்னும் மணிமேகலையின் அறக்கருத்திற்கு மேற்கண்ட புறநானூற்றுப் பாடல் வித்திட்டுள்ளது எனில் மிகையாகாது.

புலவர் தாமப்பல் கண்ணனார்

சோழ வேந்தன் நலங்கிள்ளியின் தம்பியாகிய சோழன் மாவளத்தானைப் பாடியவர் புலவர் தாமப்பல் கண்ணனார் ஆவார். சோழப் பரம்பரையினர் கருணை உள்ளம் கொண்டவர்கள் என்பது,

“வரையா ஈகை உரவோன் மருக ”

(புறம், பா. 43)

என்னும் புலவரின் பாராட்டு மொழிகளால் அறியலாகின்றது.

புலவர் காவிரிப் பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்

சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவனைப் பாடிய புலவர் காரிக்கண்ணனார் ஆவார்.

“கறுப்பும் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள்” (தொல்காப்பியம், உரியியல், நூற்பா. 372)

என்னும் தொல்காப்பியத்தின் வழி, காரிக்கண்ணனார் என்னும் பெயர்ச்சொல்லில் காரி என்ற கருநிறத்தைக் குறிக்கும் கறுப்பு என்னும் சொல்லானது சினத்தைக் குறிக்கின்றது. எனவே, காரிக்கண் என்னும் புதுமையான பெயர்த்தொடரைப் பெற்ற புலவரின் பெயரானது முப்புரம் எரித்தக் கண்ணினை உடைய சிவபெருமானின் கண் எனப்பொருள் கொள்வதைத் தெளியலாம்.

புலவர் உறையூர் மருத்துவன் தாமோதிரனார்

சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவனின் புகழ் பாடியவர் புலவர் தாமோதிரனார் ஆவார். இவர் உறையூர் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த மருத்துவன் என்னும் தகவல் இவரது பெயரை அடிப்படையாகக் கொண்டு அறியப்படுகின்றது. பெருந்திருமா வளவனைக் கண்டு பரிசில் பெரும் நோக்கத்திற்காக, கொடியப் பாலைவனத்தைக் கடந்து வந்த தனது பயண அனுபவங்களை இப்புலவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

புலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார்

சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், சோழன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நலங்கிள்ளி சேட்சென்னி ஆகிய இரு புறநானூற்றுச் சோழ மன்னர்களையும் இப்புலவர் பாடியுள்ளார். பெருந்திருமாவளவனிடம் பரிசில் கடாநிலையில் வருத்தம் கலந்த கோபத்துடன், புலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனார் பாடியப் பாடல் ஒன்று புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ளது. இப்பாடலில்

“வெண்குடைச் செல்வம் வியத்தலோ இலமே ”

(புறம், பா. 197)

என அரசனின் செல்வங்களைக் கண்டு புலவர்கள் வியப்பதில்லை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ள மற்றொரு புலவரான கணியன் பூங்குன்றனாரும்,

“பெரியோரை வியத்தலும் இலமே”

(புறம், பா. 192)

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது இவ்விடத்தில் ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாகும்.

புலவர் கழாத்தலையார்

சோழன் வேற்பல் தடக்கை பெருவிறற்கிள்ளியும், சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும் போரிட்டதைக் கண்ட கழாத்தலையார், இவ்விருவேந்தர்களின் மகத்தான வீரத்தினை வியந்து பாடியப் பாடலொன்று புறநானூற்றில் இடம்பெற்று உள்ளது. கழாத்தலையார் என்னும் பெயரானது சில மூலநூல்களில் கழார்த்தலையார் என்றும் காணப்படுகின்றது. 'கழார்'

என்னும் ஊரினர் அல்லது "கழாத்தலை" என்பதே ஓர் ஊரென்றும் பல்வேறு கருத்துக்கள் இப்புலவரின் பெயர் குறித்து நிலவுகின்றது. "புறநானூற்றுப் புலவர்களில் பலர் பாடலிலுள்ள சொற்றொடரை வைத்துப் பெயர் பெற்றதுடன், ஊராலும், அவரது தோற்றத்தில் உள்ள வினோதத்தாலும் அழைக்கப்பட்டுள்ளனர்." (சுஜாதா, புறநானூறு ஓர் எளிய அறிமுகம், ப.8) என்பர் அறிஞர்.

"பாரியின் மறைவிற்குப் பின், புலவர் கபிலர் எருமைநாட்டை ஆண்ட இருங்கோவேளிடம் பாரிமகளிரை அழைத்துச்சென்று, அவர்களை மணந்து கொள்ளுமாறு வேண்டிய போது அவன் இகழ்ந்தான். அப்போது கபிலர், இருங்கோவேளின் முன்னோருள் ஒருவன் கழாத்தலையாரை இகழ்ந்ததைக் கூறி, அதன் விளைவாகச் சிற்றரையம், பேரரையம் என்னும் வளஞ்சான்ற பகுதிகள் பயனற்றுப் போனதற்கு இவ்விதழ்ச்சியே காரணம் என்று எடுத்துக் கூறியுள்ளார். புகழ்ந்த செய்யுள் கழாத்தலை என்றுப் புலவரின் புலமையையும் போற்றியுள்ளார்." (தட்சிணாமூர்த்தி . அ., தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், ப.226) கபிலர் கூற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு 'கழாத்தலையார்' என்னும் சொல் வழக்கானது தோற்றத்தின் வினோதத்தால் தோன்றியப் பெயர் என அறியலாம்.

புலவர் பிசிராந்தையார்

நேரில் காணாமலேயே சோழன் கோப்பெருஞ் சோழனோடு நட்பு பூண்டவர் புலவர் பிசிராந்தையார் ஆவார். இவரது பெயரில் இடம்பெற்றுள்ள ஆந்தையார் என்னும் சொல்லானது ஆதன்தந்தை என்னும் பெயர்களின் கூட்டுச்சொல் என்பதனைத் தொல்காப்பியத்தின் துணைகொண்டு அறியலாம். கோப்பெருஞ் சோழனின் நல்லுள்ளம், நல்லாட்சி ஆகியவற்றின் மீது ஈர்ப்பினைக் கொண்டு, அம்மன்னனோடு வடக்கிருந்து உயிர்நீத்தவர் இப்புலவர் ஆவார்.

புலவர் புல்லாற்றார் எயிற்றினார்

புலவர் புல்லாற்றார் எயிற்றினார் சோழ வேந்தன் கோப்பெருஞ்சோழனுக்கு அறிவுரை கூறிய பாடல் ஒன்று புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ளது. அரியாசனத்திற்காக தனது மகன்களிடையேத் தோன்றிய வாரிசு உரிமைப் போட்டியினால் மனம்வருந்தி, தான்

பெற்றெடுத்த மகன்களுடனேயே போர்தொடுக்க நினைத்த கோப்பெருஞ்சோழனுக்கு, இச்செயல் முறைமை அன்று எனப்பக்குவமாக எடுத்துரைத்தவர் எயிற்றினார் ஆவார். இப்புலவரது அறிவுரையை ஏற்றக் கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்து உயிர்நீத்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

புலவர் கோப்பெருஞ்சோழன்

உறையூரிலிருந்து அரசாண்ட சோழர்குல மன்னன் கோப்பெருஞ்சோழன் ஆவான். இம்மன்னன் தாமே ஒரு புலவராய் இருந்ததோடு பிசிராந்தையார், பொத்தியார் ஆகிய இருபுலவர்களின் நெருங்கிய நட்பினைப் பெற்றிருந்தார். இவ்வேந்தன்,

“செய்குவம் கொல்லோ நல்வினை எனவே ” (புறம், பா. 214)

எனும் தனது பாடலில் நற்காரியங்கள் செய்வதால் ‘மீண்டும் பிறவாமை’என்னும் நிலையை உயிர்பெறும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன்மூலம் ‘பிறவாமைத் தத்துவத்தில்’ புறநானூற்றுச் சோழர்கள் கொண்டிருந்த நிலைப்பாட்டினை அறியமுடிகின்றது.

புலவர் கருவூர் பெருஞ்சதுக்கத்துப் பூதனார்

புலவர் பெருஞ்சதுக்கத்துப் பூதனார் கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருத்தலைக் கைவிடுமாறு கேட்டுக் கொண்ட ஒரு பாடல் புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ளது. உடன் வடக்கிருப்போரைத் தடுக்கும் பொருட்டாவது நீ உனது கொள்கையில் மாறுபட்டு நின்று, வடக்கிருப்பதைக் கைவிடலாகாதா? எனக் கோப்பெருஞ்சோழனை இறைஞ்சியுள்ளதன் மூலம்புலவரின் நல்லுள்ளம் அறியப்படுகின்றது.

புலவர் பொத்தியார்

கோப்பெருஞ் சோழனைப் பாடியவர் புலவர் பொத்தியார் ஆவார். இவர் யானையை இழந்த பாகன் அதைக் கட்டியிருந்த கம்பத்தைக் கண்டு வருந்துவது போலக், கோப்பெருஞ்சோழன் இறந்த பின் ஊரின் மன்றத்தைக் கண்டு கலங்குகின்றேன் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது புலவரின் உணர்வுப்பதிவாக அமைந்துள்ளது.

புலவர் சாத்தந்தையார்

சோழன் போர்வைக் கோப்பெரு நற்கிள்ளியின் வீரத்தைப் புறநானூற்றில் பதிவுசெய்தவர் புலவர் சாத்தந்தையார் ஆவார். களம் புகுந்த மல்லர்களை எல்லாம் பசித்த யானை மூங்கிலை ஒடிப்பது போல ஒடித்து போர்வைக்கோ வென்று நின்ற காட்சியை இப்புலவர் பதிவுசெய்துள்ளார். இவ்வேந்தனது போர்ச்சிறப்புக்களைப் பலவாறாகத் தன்பாடல்களில் விதந்தோதியுள்ள சாத்தந்தையார் போர்வைக்கோவை ‘கவி கை மல்லன்’ என்று வர்ணித்துள்ளார்.

புலவர் நக்கண்ணையார்

புறநானூற்றுப் பெண் புலவரான நக்கண்ணை, பெருங்கோழி நாயக்கன் மகள் நக்கண்ணை எனவும் அழைக்கப்பட்டுள்ளார். இப்புலவர் சோழன் போர்வைக் கோப்பெருநற்கிள்ளியைப் பாடிய மூன்று பாடல்களும் 'பழிச்சுதல்' என்னும் துறையைச் சேர்ந்தவை. பழிச்சுதல் என்பது புகழ்தல் எனப் பொருள்படும். நக்கண்ணையாரின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும்,

“யான் கண்டனன் அவன் ஆடு ஆகுதலே ”

(புறம், பா. 85)

போன்ற வரிகள் போர்வைக்கோப்பெரு நற்கிள்ளியின் மீது புலவர் கொண்டிருந்த மையலை உணர்த்துகிறது.

சோழன் நல்லுருத்திரன்

புறநானூற்றுச் சோழ வேந்தன் நல்லுருத்திரன், அரசனாக வீற்றிருந்து கவிபாடிய புலவர் ஆவார். உருத்திரன் என்னும் சொல்லானது சூரியன், சிவபெருமான் ஆகியோரைச் சுட்டும் சொல்லாகும். இவ்வேந்தன் பாடியதாக ஒரு பாடல் மட்டும் புறநானூற்றில் கிடைத்துள்ளது. இப்பாடல், இவ்வுலக வாழ்க்கையில் நன்னெறியை போதிக்கின்றது.

முடிவுரை

'புறநானூற்றுச் சோழ வேந்தர்களைப் பாடிய புலவர்கள்' என்ற தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் வாயிலாக புறநானூற்றுப் புலவர்களின் மொழிப்புலமை, சமூகஅக்கறை, அவர்தம் வாழ்வியல் குறிப்புகள், தவறிழைக்கும் வேந்தனை இடித்துரைத்து அறிவுரை கூறிய துணிவு, மன்னர்களோடு அகலாது, அணுகாது அவர்கள் கொண்டிருந்த நட்பு, தமிழ்மொழியின் மீது கொண்டிருந்த பற்று, கையாண்டுள்ள சொல்லாட்சிகள் குறித்து விளக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் புறநானூற்றுச் சோழவேந்தர்களின் குலமரபு, வீரம், கொடை, அரசகுல வழக்கங்கள் குறித்து விளக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் நன்மை கருதி சோழவேந்தர்கள் மேற்கொண்ட விற்பயிற்சி, வாள்பயிற்சி, மற்போர்பயிற்சி, விரைந்து பாயும் குதிரையைச் செலுத்தும் பயிற்சி, களிற்றினைக் கட்டளைப்படுத்தும் பயிற்சி போன்றவற்றில் தேர்ந்திருந்த தகவல்கள் விளக்கியுரைக்கப்பட்டுள்ளது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. புலியூர்கேசிகள், புறநானூறுஉரை, சாரதாபதிப்பகம், சென்னை - 14, 2010.
2. புலியூர்கேசிகள், திருக்குறள்உரை, பூம்புகார்பதிப்பகம், சென்னை - 108, 2009.

3. புலியூர்கேசிகள், கலித்தொகைஉரை, சாரதாபதிப்பகம், சென்னை - 14, 2015.
4. புலியூர்கேசிகள்தொல்காப்பியம்உரை, பாரிநிலையம், சென்னை - 1, 2012.
5. புலியூர்கேசிகள், மணிமேகலைமூலமும்உரையும், சாரதாபதிப்பகம், சென்னை - 14, 2017
6. கோவிந்தன்.கா, சங்கத்தமிழ்புலவர்வரிசை, கழகவெளியீடு, சென்னை - 108, 1952.
7. சுஜாதா, புறநானூறுஓர்எளியஅறிமுகம், உயிர்மைபதிப்பகம், சென்னை - 18, 2003.
8. தட்சிணாமூர்த்தி.அ., தமிழர்நாகரிகமும்பண்பாடும், யாழ்வெளியீடு, சென்னை - 40, 2011

Reference Books

1. Puliyur kesigan, PurananooruUrai, Saratha Pathipagam, Chennai - 14, 2010
2. Puliyur Kesigan, ThirukkuralUrai, PoombugarPathipagam, Chennai - 108, 2009.
3. Puliyur Kesigan, KalithogaiUrai, Saratha Pathipagam, Chennai -14, 2015.
4. Puliyur Kesigan, TholkappiyamUrai, Pari Nilaiyam, Chennai - 1, 2012.
5. Puliyur Kesigan, ManimegalaiMoolamumUraiyum, Saratha Pathpagam, Chennai -14, 2017.
6. Govindhan.k, Sanga Tamil PulavarVarisai, KalagaVeliyiedu, Chennai -108,1952.
7. Sujatha, PurananooruOruEliyaArimugam, UyirmaiPathipagam, Chennai -18, 2003
8. Datchinamoorthi.A, TamilarNagarigamumPanpadum, YallVeliyeidu, Chennai - 40, 2011

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

ரேணுகா. வே “புறநானூற்றுச் சோழ வேந்தர்களைப் பாடிய புலவர்கள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 3, இதழ் 3, சூலை 2023, பக். 22-35

Cite this Article in English

Renuka. V “Poets who sang Purananutru Chola Vendhars” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.3 Issue 3, July 2023, pp. 22-35